

Forslagsstillerne er med denne holdning helt på linje med bl.a. Dokumentations- og rådgivningscenteret om racediskrimination (DRC), der i sit høringssvar til lovforslaget netop har fremhævet, at kredsen af ulovlige kriterier burde udvides med tro og seksuel orientering.

Uanset om en sådan udvidelse anses for at være en egentlig nødvendighed i forbindelse med gennemførelsen af EF-direktivet om etnisk ligebehandling, finder forslagsstillerne, at et forslag om ligebehandling naturligt også bør medtage andre ulovlige kriterier end blot det etniske, såsom tro og seksuel orientering. Herved sikres også, at lovforslaget er i tråd med allerede eksisterende dansk lovgivning om forbud mod diskrimination og forskelsbehandling.

Til nr. 13

Forslagsstillerne mener, at det er af afgørende betydning, at Institut for Menneskerettigheders mandat udvides til også at behandle klager og afgive udtalelser om forskelsbehandling på arbejdsmarkedet. De førte sager på området viser, at det særligt er folkeskoleelever og andre elever, personer på overførselsindkomst og andre, der er på vej ud på arbejdsmarkedet, som har behov for hjælp med deres sager. Disse mennesker

er typisk (endnu) ikke medlemmer af faglige organisationer og har derfor behov for at kunne få deres sag vurderet på en – sammenlignet med domstolsprøvelse – hurtig og billig måde. Det bemærkes, at et helt tilsvarende hensyn er accepteret i forbindelse med sager om kønsligestilling. I andre sager, hvor klager har mulighed for at få hjælp af sin faglige organisation, henviser Institut for Menneskerettigheder klageren til den pågældende organisation, og kun hvis den faglige organisation ikke vil yde bistand, kan instituttet yde bistand i sagen.

Til nr. 15

I sager om overtrædelse af forbuddet mod ulovlig instruktion, jf. § 3, stk. 5, kan klageren eksempelvis være en medarbejder (dørmand), som ikke ønsker at blive pålagt at udøve diskrimination. Forslagsstillerne mener, at såfremt Institut for Menneskerettigheder afgiver en udtalelse om, at der foreligger en lovstridig instruktion, og dette ikke giver virksomheden anledning til at ophæve instruktionen, må sagen behandles som en politisag, idet klageren ikke er konkret forurettet, og der dermed ikke kan søges om fri proces til at føre et civilt søgsmål, jf. § 10, stk. 3.

Birthe Rønn Hornbech (V) Irene Simonsen (V) Bodil Kornbek (KRF) Marianne Pedersen (V)
Jørgen Winther (V) fmd. Pia Kjærsgaard (DF) Peter Skaarup (DF) Else Theill Sørensen (KF)
Lars Barfoed (KF) Riit Bjerregaard (S) Sophie Hæstorp Andersen (S) Morten Bødskov (S)
Anne-Marie Meldgaard (S) nfmd. Kamal Qureshi (SF) Elsebeth Gerner Nielsen (RV) Pernille
Falcon (EL) Kuupik Kleist (IA)

Tjóðveldisflokkurinn og Siumut havde ikke medlemmer i udvalget.